

Jak jsem obsluhoval V.K.

(poznámky z degustace vín v Chotovinách)

Na letošních Chotovinských slavnostech 2001, které jsme měli možnost navštívit v rámci delegace obce Buchlovice, jsme se představili v několika směrech: Ženský pěvecký sbor přednesl během odpoledního programového bloku série moravských lidových písní v úpravách známých skladatelů, paní Ludmila Večeřová představila obec jako jednu z mocností, co se týče užité keramiky (stále ještě v našem regionu žijí potomci slavných hrnčičů a keramiků), Eliška Maděrová ukázala kumštovné řemeslo paličkování a paní Ludmila Kovaříková přivezla originální koláčky a perníčky, ale i u nás zdomácnělé „trnkáče - buchlovské trnčáky“. V neposlední řadě jsme ukázali v průběhu celého dne, že se dovedeme dobře bavit, ale také že máme přichozím do našeho regionu co nabídnout. Jedním z těchto prioritních produktů by měla být v nejbližším období produkce vína.

Představili jsme v průběhu řízené degustace cca 20 vzorků z naší oblasti, mimo největšího producenta, kterým je AgroSovín Boršice také (pro porovnání) vína drobných vinařů z naší oblasti, vlastní vína a vína kamarádů (neboť pěstování vína i umění jeho výroby jsou především o kamarádství). Během degustace, kterou vedl (dnes už v tomto oboru ostřílený, zběhlý a zkušený) pan František Hrňa, byla jednotlivá vína postupně představována a charakterizována, rovněž bylo pohovořeno o folklórních souvislostech, například vinohradnickém a vinařském folklóru. Metoda veřejného koštu se osvědčila a cca 40 členné plénum mělo řadu kvalitních dotazů a připomínek, jejichž osvětlením se mohly „vinné obzory“ všech rozšířit. Degustace, která byla z důvodu nevlídného počasí přeložena do jedné místnosti chotovinského zámku, navštívil a cca 1,5 hodiny se jí aktivně zúčastnil také předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky pan prof. Václav Klaus s manželkou Lívií i s malým doprovodem (ochrance jsme podávali vzorečky vína a také buchty oknem), který tvořil pan poslanec dr. Zvěřina, pan Palouš a další. Samozřejmě, že jedním z těch, kteří zasvěceně vedli debatní kroužky nad jednotlivými vzorečky byl buchlovický starosta pan ing. Jiří Černý. Věřím, že příjemné chvíle, jak o nich na závěr naší „mise“ do Chotovin mluvil pan starosta František Zrzavecký, prožili zde všichni přítomní.

Vzhledem k tomu, jak jsem nazval (v duchu Hrabalovské tradice) tento článek, rád bych zmínil několik reflexí nebo jen útržků z rozhovorů, probíhajících v malém sále. Vstup pana profesora V. K. byl slavnostní (předcházelo mu opětné mytí koštovaček, vidíte, že jsme náležitosti pojali včetně těchto detailů, etiketa našich domácích koštů byla dodržena a mezi degustujícími se nenašel jediný, kdo by chtěl koštovat z polystyrénových kelímků). Profesor vešel, všechny přítomné hezky nahlas pozdravil a od té doby se stal součástí půlkruhu, který naslouchal zasvěcenému slovu vedoucího řízené degustace. Občas se projevil poznámkou, dotazem. S naléváním souviselo i oslovování, zatímco kolem se ozývalo zhusta Pane předsedo!, nedělalo mi žádných potíží domluvit se s panem profesorem, který si přál jen menší množství na degustaci, protože jinak by se „s těmi zemědělci zítra po ránu nedomluvil.“ Během degustace se také, jak jinak při naší přítomnosti, zazpívalo, aby byly jednotlivé pasáže degustace „bezbolestně“ ohraničeny. A tak v úvodu zaznělo z našich úst důvěrně známé:

Pozdrav Pámbů, dejž to Pámbů, požehnej nám, milý Pámbů, dej nám, Pámbů, dobrý šmak, napijme sa, nechme tak! a dále pak vinohradnická hymna a také série se všemi přítomnými *Vínečko, né voda*, kdy se přidávali všichni. I v těch chvílích

profesor ožil: „Máte cimbál?“ „Nechcete přijet k nám na chatu?“ (Klausovi mají svou chatu na bývalém katastru obce Chotoviny a tak jsou vlastně „domorodci, proto se i zúčastnili slavnostního odpoledne cestou ze zahájení Dne živitelky z Českých Budějovic.) „Vám to krásně zpívá!“ Děvčata ze sboru jemu i ostatním přítomným věnovala píseň o hradě Buchlově, všichni si představovali širokou rovinu, úrodnou dolinu, kde každý zpívá, pije víno a tudíž nutně omládne nebo aspoň pookřívá. V té chvíli jsem si uvědomoval onu devízu, kterou jsme tentokrát do Chotovin přivezli. „Říkáte degustátor a kvalifikovaný?“ „Jak je možno dosáhnout takové dokonalosti?“ Tady byla odpověď po ruce: „To musíte přijet na stáž a postupně se Vaše chuťová paměť obohatí, musíte se vpít, tak je to!“

Z diskuze obecnější - na poznámku, že tento zákon (vinařský) přijal PČR v roce 1996, odtušil V.K. jen: „Hmm, to jsem asi také podepsal!“ (mluvilo se o přívlaskových vínech a on se zajímal, co to rozdělení znamená).

Dále se mluvilo také o vinařském zákonu a souvislostech - přihlášení vinic, vinohradnické tratě ap., V.K. se rozparádil a říká: „Oni nás přijmou slavnostně ke 100. výročí VŘSR (pozn. M.H.: do EU), to už budou i naši vinaři na vstup připraveni.“ V jedné chvíli jsem měl pocit, že V.K. chce pozvat F.H. k řízeným degustacím na půdě Parlamentu ČR.

Když degustace vrcholila a byly představeny poslední vzorky (m.j. mimořádný vzorek Cabernet - Morávia vinaře Vlastě Jordána tuším), předali jsme manželům Klausovým dárky - CD nosič, který jsme vyprodukovali jako ozvěnu jednoho krásného dne začátkem června 1999 v buchlovickém zámeckém parku - Lúko, lúko, kúko zelená ... a láhev „tramínku“ autora průvodního slova degustací. Oba poděkovali a paní Lívie jenom pohybem rukou naznačila, že to jsou věci, které budou asi jen pro ni samotnou, to že chce srdečný typ, kdežto profesor uznává více „ratio“ a že o všem hodně přemýšlí, je tedy možné, že mezitím jeho paní tramín, při poslechu nahrávek ze setkání mužských sborů, vychutná až na dno.

Protože správný politik nevynechá žádnou příležitost k vytváření vhodného „image“, byl Václav Klaus ochoten a vstřícný, tedy k podepisování svých fotografií, pohlednic Chotovin, ale nebyl ani proti, když jej požádali o vylosování bohaté tomboly (cosi se pak šušovalo v autobuse cestou domů, že jedna z členek našeho pěveckého sboru vyhrála zájezd do Chorvatska, ale nevím nic přesného).

Závěrem bych velmi rád poděkoval pořadatelům - radnici a všem přátelům v Chotovinách, že jsme dostali jejich pozvání, měli možnost navštívit jejich nové školní prostory, být při tom, když chotovinští slavili uvedení svého znaku i praporu do života. Že se mně pobyt v Chotovinách koncentroval do malého sálku, to už se s tím nedá nic dělat, přesto mám z 1. 9. 2001 v Chotovinách nejlepší pocity!

Při této příležitosti si dovoluji poděkovat všem, kteří slyšeli na požádání obecního úřadu a se ctí se zhostili reprezentace obce Buchlovice v přátelských Chotovinách. Věřím, že se jim to ještě vrátí v dobrých pocitech i ve vzpomínkách na pěkný den společně prožitý.

Zprávu Vám podává

Ing. Miloslav Hrdý